

Pozdrav: Pokoj Boží s vámi.

Introit: 1.J.4,14-16

píseň 166

Žalm: 66, 2b-3a

Hlahol Bohu, celá země!

Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu šířte chvalozpěvem.

Řekněte Bohu: Jakou bázeň vzbuzují tvé činy!

Modlitba:

Věčný Bože, když jsme dnes vstávali, chtěli jsme celý den být s Tebou. Prosíme, ať je to dnes tak, že budeš velice blízko mezi námi, jako by s námi byl náš nejlepší přítel. Chceme slyšet Tvé evangelium jako Tvůj hlas a milovat Tvou pravdu. Prosíme, ať je tvou vůlí, že i dnes přes všechny pochybnosti uslyšíme to, co chceš Ty sám, abychom slyšeli. Pomož nám, abychom vždy milovali celým srdcem Tvé evangelium a slyšeli, že jsi to opravdu ty sám, kdo k nám mluví ve všem, co dnes budeme slyšet. Posilni naši víru, abychom překonali svůj strach ze všeho, co nás trápí, co v nás ukládá různé pochybnosti. Řekni své Slovo a naše duše bude nyní uzdravena. Ty jsi náš pán a náš Bůh nyní a vždy. Amen.

První čtení: 1. Pt 1,3-9

píseň 438

Základ kázání: Jan 20,24-31

Kázání:

Slyším od různých lidí, že nelze vidět jasný rozdíl mezi těmi, kdo věří a kdo nevěří, že každý věří tak trochu.

Hůře ti lidé však vysvětlují, jaký je obsah víry či té trošky víry (či nevíry?). Hůře se odpovídá, co přesně znamená, jejich jasné vyznání: Nevěřím. Hůře se i odpovídá, proč věřím. Ale ve skutečnosti je jakási hranice, linie mezi těmi, kteří věří a kteří nevěří. Je však nepochybné, že nalézt důvod proč nevěřit bývá snadnější.

Existuje takový jednoduchý test: Představte si, že máte doma kozu, kterou máte velice rádi a ona vám náhle chcípne. Přijde k vám

člověk, který bude tvrdit, že vám splní jakékoli vaše přání. Co si budete přát? Živou kozu? Stádo koz? Nebo

půjdete přímo k věci, a využijete jedinečnou příležitost a budete si přát, to po čem nejvíce toužíte. Nebo si nebudete přát nic. Nic, protože si myslíte, že ten chlap bude jistě podvodník Pak však, je mi líto, vaše koza zůstane mrtvá.

Ale na tom, že Ježíš Kristus byl vzkříšen a je živý nic nemění naše víra nebo nevíra. Evangelisté to právě vyjadřují ve scénách, kdy Vzkříšený přichází za svými učedníky. Jednou to mělo být na galilejské hoře, jindy na cestě domů nebo na břehu jezera a tentokrát v kterémsi jeruzalémském domě Ale vždycky, Úplně vždycky přichází Vzkříšený za učedníky sám od sebe, přistupuje on k nim, ne naopak. Je živý bez ohledu na to, jestli tomu někdo věří, nebo nevěří. Není tomu tak, že by byl živý jen pro toho, kdo věří, ale už ne pro toho, kdo nevěří. Kdo by chtěl říci úplně stejně jako Tomáš v Janově evangeliu: „neuvěřím,“ tak pozor, To nebyl nám dobře známý postoj, jaký byl moderní ještě před půlstoletím: „Já věřím jen tomu, na co si sáhnu.“ Tomáš si v té chvíli na Krista stejně vůbec nesáhl. Tomášovi šlo o něco jiného. Chtěl vidět stopy Ježíšových ran. Naše víra nebo snad nevíra, tak jako Tomáš, chce mít jistotu, že ten Vzkříšený je opravdu stejný, který trpěl, byl ukřižován, zemřel. Jestli to není někdo jiný, dvojník, kterého Ježíš poslal za sebe na kříž. O to jde, jestli ten údajně vzkříšený je opravdu ten skutečně ukřižovaný. Kristus se mu také tak představí: Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Ano, jsem ten, který visel na kříži. Je zcela nepochybné, že i my bychom potřebovali, stejně jako i mnoho generací před námi i po nás, takové ujištění, že stále existuje pevná jasná nerozpojitelná spojnice mezi skutečným Kristem a evropským třeba i českým evangelickým křesťanstvím. Ti nejlepší nejzralejší křesťanští mystikové v různých dobách především hovořili o svém vidění Krista, který je ubezpečil či napravil v jejich pojetí křesťanství. My však mezi ně nepatříme a věřit mystickému vidění můžeme, ale také vůbec nemusíme – stejně jako apoštol Tomáš v Janově evangeliu. Stačí však být věrný reformační evangelické tradici a podívat se do Bible. Apoštol Pavel, který stál na počátku evropské církve, napsal, že tělem Kristovým je křesťanská církev, a jednotlivý křesťan je část Kristova těla Kristus se tedy chce legitimovat svým tělem (stejně tak jako Tomášovi), když apoštol Tomáš potřeboval vědět, zda je to tentýž Kristus, kterého znal. A tak tážeme-li se třebaže tajně, nebo se jednou budou ptát naše děti, zdali to v co věříme a co vidí kolem sebe a slyší v církvi není lež, je vlastně touha nalézt pravého Mesiáše – Krista Ježíše -, toho, jenž je důvěryhodný ve svých slovech i činech. Kristus se nám

jednotlivcům i celému světu chce představit svým „tělem“, totiž církví. A tak budme důvěryhodní, budme jako ryzí zlato, radostně si važme před sebou před dětmi i okolím toho drahocenného přínosu do života od Krista. Ale dělejme to s radostí potěšením a bez obav ze zničení Kristovy pravdy. Jak jsem již řekl, je zřejmé z Ježíšových činů, že on není závislý na víře či nevíře. On vždycky, Úplně vždycky přichází jako vzkříšený sám od sebe, přistupuje on k nám, nikoli naopak.

Tehdy, tak jako my dnes, se skupinka apoštolů setkala ke slavení bohoslužby den po sobotě a Ježíš oslovuje Tomáše také při bohoslužbě hned po týdnu. A tak i my spolu s ním můžeme při slavení bohoslužby mnoho týdnů potom vyznat svou víru, prvním křesťanským odvážným, promyšleným vyznáním: Můj Pán můj Bůh.

Modleme se:

Pane Náš, jedinečný Ježíši Kriste, ano chceme vyznat, můj Pán a můj Bůh. Prosíme, ty nám

pomáhej, abychom byli věrní i v nejmenším a abychom své povinnosti plnili vždy svědomitě. Posilni náš Pane a

Bože náš naší poslušnost a upevni naší víru. Amen.

píseň 192

Sborová oznámení:

děkováná a přímluvná modlitba:

Moc za to děkujeme, že podle Tvého evangelia nemusíme mít žádné pochybnosti. A když to v modlitbě denně opakujeme, je to i jistota. Děkujeme za to a prosíme zachovej tuto jistotu víry všem, kteří Ti důvěřují.

Láká nás oslavovat kdeco a kdekoho, pomoz nám, Hospodine, stále vidět TEBE samého jako Pána nad všemi pány, nesrovnatelně slavnějšího a vyvýšenějšího nade všemi a nade vším. Milostivý Bože, Ty jsi Pánem nad všemi pány. Pomoz, aby naše víra byla vírou činů, ne-jen slov. Požehnej naše činy, abychom uměli správně pomáhat všem potřebným chudým, nemocným, osamělým, ne jak si to my představujeme, ale jak je to správné.

A vše, co konáme v našem sboru, v Tvé církvi, ať je z Tvé vůle.

modlitba Páně:

poslání: Jan20,26-29

Požehnání:

A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu, vyvedl z mrtvých velkého pastýře ovcí, vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní a navěky věků. Amen.

píseň 487